

DIALÈCTICA

Operació rescat

La declaració de la cultura com a bé essencial per part del Govern català minimitzarà els efectes que ocasionaran les noves restriccions vinculades a la segona onada de la COVID-19.

L'Acadèmia Catalana de la Música es va avançar al que estem vivim: noves i severes restriccions a causa de l'entrada en la segona onada de la pandèmia que està afectant ja no només l'Estat espanyol sinó pràcticament tot el continent europeu. En què consisteix, aquest anar "un pas per davant" de les conseqüències econòmiques gravíssimes que la COVID-19 està provocant en el sector musical, molt particularment, i cultural per fer-ho extensiu? Doncs en elevar a les màximes autoritats del Govern de la Generalitat un autèntic Pla de rescat fet des de l'anàlisi i la quantificació de la magnitud de la tragèdia.

Us en comparteixo algunes d'especialment rellevants en la línia de valorar no només allò d'inherent a la cultura, sinó la seva traducció en llocs de treball, en riquesa i en creixement econòmic, a banda de qüestions socials i d'altres d'estudis sobre els beneficis en salut i benestar personal.

Les xifres principals que presenta aquest Pla de rescat inclouen la reducció de fins a un 75% de l'activitat musical respecte a l'estiu de 2019. L'entitat que lidera Gerard Quintana assegura que un 90% dels músics tenen entre 0 i 10 concerts contractats o aparaulats durant el darrer trimestre de 2020 mentre que un 70% dels músics no tenen cap concert contractat o aparaulat per al 2021.

Igualment, cal destacar la dificultat d'aquest col·lectiu per accedir a ajuts públics: tan sols el 15% dels músics han pogut cobrar la prestació extraordinària per a artistes i només el 18% dels músics

LLUÍS
PUIG

@LluisPuigGordi

s'han pogut acollir a l'ajut per cessament d'activitat d'autònoms.

Per subsectors, les dades no milloren: entre el 10 de març i l'1 de setembre de 2020, el sector discogràfic català ha perdut aproximadament un 65% dels ingressos. Les edicions de discos i els llançaments recents han deixat d'ingressar un 85%, mentre la distribució digital ha caigut al voltant d'un 25%. També es recullen, pràcticament a manera d'estudi, dades com la suspensió de més de 10.000 esdeveniments que haurien aplegat vuit milions i mig d'espectadors.

Hi insisteixo, rere la fredor de les dades s'amaga la realitat d'un sector que suma les seves reivindicacions a molts

d'altres també fortament afectats per la pandèmia. M'adono que us comparteixo aquestes reflexions poques hores abans de prendre's a Catalunya decisions realment difícils per la seva repercussió directa en l'economia (que és també la vida) de moltes petites empreses, sobretot de l'àmbit de la restauració. A Brussel·les fa setmanes que convivim amb aquesta imatge de bars i restaurants tancats, que és la traducció més evident que la situació no està en absolut sota control. Però, per molt fredes que ens semblin aquestes xifres, deriven en unes peticions molt clares, si més no en el cas de l'Acadèmia de la Música Catalana. El sector reclama, i ho citaré textualment, "uns ajuts proporcionats, concrets, i específics per poder rescatar-lo", així com el compromís per part de les administracions a l'hora de tirar endavant les programacions previstes (de totes les administracions, llegeixo amb preocupació alguns casos greus en l'àmbit local de poca seriositat en les cancel·lacions d'esdeveniments culturals que garanteixen el compliment de la normativa vigent).

Són només alguns dels aspectes que conviuen, en el temps, amb la realització d'activitats culturals molt rellevants —aquesta setmana n'hem tingut grans exemples com la 23a Fira Mediterrània o la commemoració del Centenari del naixement de l'Orquestra Pau Casals al Palau de la Música— i que ens marquen el camí per a la resolució d'un conflicte que va molt més enllà de la normativa laboral.

Conseller de Cultura a l'exili